

Skien vgs de neste 100 årene – lokalisering og innhold

My Videregående skole

Skien videregående skole er blitt et hett debatt-tema. Som så ofte før, er det lokaliseringsspørsmål som skaper bølger. Vi mener skolens innhold og arbeidsform er viktigere enn lokalisering. Likevel ser vi at lokaliseringforhold som påvirker skolens innhold og utfordringer, bør ha stor vekt i vurderingen.

Et byggeprosjekt gir en unik mulighet til å tenke nytt. Videregående utdanning i regionen har to utfordringer som kan påvirkes positivt gjennom lokalisering og utforming av nybygget:

- **Frafallsproblematikken.** For mange unge fullfører ikke videregående.
- **Fradlyttingsproblematikken.** For mange unge flytter ut av regionen i utdanningsperioden, og kommer ikke tilbake.

Vi vet at økt praksiskontakt er en viktig del av løsningen på frafallsproblematikken. Vi vet også at tett kontakt med regionens egne vekstnæringer, bidrar til å øke andelen unge som vender tilbake. Slik kontakt styrker de unges innsikt i hvilke næringer i Telemark som vokser, hvilke utdanninger som er efterspurvt og den skaper gode relasjoner til næringslivet.

A ha god kontakt med næringslivet mens man er under utdanning, styrker også den unges stolthet og tilhørighet til egen region og dermed viljen til å komme tilbake. Derfor bør det å kunne legge til rette for mer kontakt med næringslivet, ha stor vekt i lokaliseringsspørsmålet.

Vi holder selv til på Klosterøya, og er ikke i tvil om at det å plassere skolen her, vil ha god virkning på muligheten for samarbeid mellom skolen, vekstnæringer i regionen og næringslivets organisasjoner. Dette vil også åpne muligheter for variasjon og praksisnærhet i undervisningen.

Mange virksomheter i de regionale kunnskapsnæringene har organisert

KLOSTERØYA: – Det er viktig for oss at Skien videregående skole som en sentral samarbeidspartner og stor utdanningsinstitusjon, blir lokalisert på en måte som skaper mulighet for enda bedre samarbeid med vekstnæringene i Grenland, heter det i dette innlegget.

seg i nettverk og klynger. På Klosterøya jobber vi tett med støttespillere i virkemiddelapparat og organisasjoner, og sammen har vi gjort Klosterøya til et viktig senter for vekst og nyskaping.

Her finner vi nå blant andre Innovasjon Norge, Etableringskontoret, NHO med opplæringskontorene, Ungt Entreprenørskap, IKT Grenland, Green Business Norway, LearnTec Cluster, KunstKom og Vaksinekløyngen. Vi tror skolen og næringslivet kan ha stor nytte av planlegging, investeringer og aktiviteter som gir økt samarbeid og gjensidig praktisk og kompetansesmessig utbytte.

Siden vi selv etablerte oss i Kunnskapsverkstedet for fire år siden, har vi deltatt i mange vellykkede aktiviteter

ter mellom unge og næringsliv, der fysisk nærhet og enkel tilgang på ressurser har vært viktige forutsetninger. Som et ferskt eksempel på det samme, framstår Skien videregående egen etablering av en VG3-klasse i IKT ser vicefag i Kunnskapsverkstedet som en vellykket utnyttelse av samarbeidsmulighetene ved samlokalisering.

For små bedrifter er kreativt samarbeid viktig som grunnlag for å skape vekst og utvikling. Derfor er vi også aktive i næringsklyngen IKT Grenland. I løpet av de siste 8 årene har IKT-næringen i Telemark klart å skape ca. 500 nye arbeidsplasser.

IKT Grenland har vi prioritert sat-sing på ungdom og rekruttering som en viktig forutsetning for fortsatt vekst. Mange ansatte i enkeltbedrifter

så disse alternativene avvikles av den grunn? Foreningen for human narkotikapolitikk mener utvridelse og et bredere tilbud av «muliggjørere» som for eksempel sprøyterom er veien å gå. Er denne humane veien feil? Årsakene og verdiene som ligger bak den restriktive og inhumane ruspolitikken som Rugtveit er talsmann for kan være mange. Jeg vil prøve å belyse en faktor som kan være viktig.

I vår kulturarv ligger prinsippet om at vi må sone vår skyld. Denne kulturstrømning har fremdeles en stor forklaring på vårt syn på straff, for grensesetting og for forskjellige former for behandlingstiltak mot stigmatiserte og vanskelstilte grupper i samfunnet. Vi går rundt med en skyldkultur. Skylden får oss til å føle et behov for å sone. Soneing foregår gjennom straff eller lidelse.

Ved stadige normbrudd lider misbrukeren sammen med familien og samfunnet. Misbrukeren – den selvforskyldte avviker – blir så syndebukken for samfunnet. Syndebukken må sone sin skyld.

Denne soning kan ta mange former, og må oppfattes individuelt som for ek-

grunnleggende verdien retterdignhet forteller meg at noe er alvorlig galt.

Opp gjennom historien er rusmiddel-misbrukere blitt stigmatisert. Stempelat som ressursvake. Dette fordi mange av dem ikke har ønsket eller maktet å bli assimilert inn i det «konforme norske samfunn». Norges mål med kun alkohol, tobakk og kaffe som nytelsesmiddel ligger til grunn for vår relativt strenge kriminaliseringspolitikk ovenfor misbrukere. Selv i dag finnes diskriminerende lover og særregler for misbrukere.

Det er nødvendig å se på de mange etiske dilemmaene som oppstår i kjølvannet av rusomsorgen. Et dilemma er om man skal minske lidelsen selv om det kan sies å muliggjøre rus.

Alf Gunnar Rugtveit skriver i sitt innlegg «Veien til helvete ...» følgende: «Min påstand er at rusbua på lengre sikt vil øke rusrelaterte tragedier og lidelser i byen vår, senentere vonde skjebner (...) [Rusbu initiativet er] (...) fullstendig på kollisjonskurs med den faglige tilnærmingen til rusforebyggende arbeid (...) Vær aldri en muliggjørere.» Både «Alternativ jul» og Kragerøs nye varmebu er steder som muliggjør rus. Bør

Ruspolitikk

«Alternativ jul» er et varmt sted for bostedsløse i Oslo. Rusa, som ikke rusa er velkomne. Det serveres gratis mat og drikke. Hjelperne serverer, rydder, vasker, lager mat, deler ut pakker og prater med brukerne. Jeg traff min gamle arbeidskamerat her, i en elendig forlatning. Han klarte knapt å prate. Strupen var skåret over med barberblad, grunnen var stor stoffgjeld.

Julatten fikk jeg tildelt «do-vakta». Jeg passet på at besøkende fikk hjelp hvis de satte overdose. Skuddene ble satt, i lysken, i foten og enkelte i halspulsåra. Det var blod overalt, på gulvet, i taket, på veggen, i vasken og i toalettet. Disse røde julescenene varte til tre-dje juledag. Da er den varme jula over. Da bærer det ut på «Plata» igjen. Men først et skudd. Det varmer i det minste noen timer.

Rusproblemet i Norge er omfattende. Ikke bare den som er «på kjøretv» føler frustrasjon.

Også nær familie og venner påvirkes sterkt. Jeg har lenge vært bekymret over misbrukernes situasjon. Den

og samarbeidspartnere i skoler, kommuner og fylkeskommune har bidratt med stor innsats for å skape arenaer for samarbeid om kompetanseutvikling. Det er godt å se at arbeidet gir resultater.

Derfor er det også viktig for oss at Skien videregående skole som en sentral samarbeidspartner og stor utdanningsinstitusjon, blir lokalisert på en måte som er optimal med hensyn til å skape mulighet for enda bedre samarbeid med vekstnæringene i Grenland. Vi mener lokalisering på Klosterøya, vil gi det aller beste utgangspunktet for at denne skolen blir viktig for vekstnæringene i Grenland og for regionens utvikling.

Tor Arne Bellika og Terje Klausen,
Innovation Performance as

sempel: Å havne på gata, å bli strengt ute i kuden, oppleve stigmatisering, eller å gå gjennom en avrusning. Parolen til denne kulturen innenfor rusomsorgen blir at alle rusavhengige kan klare å bli rusfri med lidelsen som rensende kraft. Jeg mener varmebua er en human og riktig ruspolitikk. Det å fryse er å lide. Det er et frivær av et elementært menneskelig behov. Når innbyggerne får problemer viser kommunen fortsatt omtanke. Varmebua minsker lidelsen og skaper sosial glede.

Ruspolitikken bør føre til en reduksjon av lidelsen og skadene som påføres av rusbruk. Økt livskvalitet for brukere bør bli et viktig mål. En misbruker skal ikke behøve å lide til denne når «(...) sin personlige bunn» for så å bryte det negative mønsteret og få et verdig liv. Det individuelle negative mønsteret kan brytes på mange måter og på mange menneskelige plan, før den «personlige bunn.» En ruspolitikk som er human henvender seg til frihetsidealene i menneskerettighetene og krever en mer liberal rusomsorg i Norge en i dag. Parolen min er at i dagens Norge bør ingen på alle plan – lide unødvendig.

Morten Adelssten Bentsen

Mordern DEBATT

REGLER FOR INNLEGG:

Varden har bare kapasitet til å motta debattinnlegg på e-post. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere innlegg. Lange innlegg kan bli liggende i kø. Følg også debatten på netti: varden.no - klikk på «meninger».

KRONIKK: Maks 6.000 tegn med mellomrom.
HOVEDINNLEGG: Maks 4.000 tegn med mellomrom.
INNLEGG: Maks 2.000 tegn med mellomrom.
KORTINNLEGG: 700 - 1.000 tegn.